
Uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 30/9(345), 66-67

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Cokolwiek by w tym kierunku uczyniono, nigdy społeczeństwo nie potrafi tworzyć sprawiedliwości.

(RENAN)

Więźniowie jednej epoki bywają stróżami więziennymi w epoce następnej.

(OPOLSKI)

W y b r a ł R. Łyczywek

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UCHWAŁY NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

1. Uchwała Nr 1/XIII

Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 14 czerwca 1986 r.

w sprawie ustalenia parytetu osobowego delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury w dniach 22 i 23 listopada 1986 r.

- I. Naczelna Rada Adwokacka na zasadzie art. 54 ust. 1 p. o a. ustala parytet osobowy delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury, mający się odbyć w dniach 22 i 23 listopada 1986 r., w wysokości: 1 delegat na 35 adwokatów.
- II. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

2. Uchwała Nr 4/XIII

Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 15 czerwca 1986 r.

w sprawie sytuacji materialnej adwokatów emerytów i rencistów oraz budowy Domu Adwokata Seniora

Naczelna Rada Adwokacka, po zapoznaniu się z memoriałem Koła Emerytów przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie oraz po wysłuchaniu referatu przedstawiciela tego Koła adw. Jerzego Klewina, a także wystąpienia przewodniczącego Komisji d/s budowy Domu Adwokata Seniora adw. Stanisława Śniechórskiego, postanowiła:

- 1) stwierdzić, że los i sytuacja adwokatów emerytów i rencistów, znajdujących się przeważnie w ciężkich warunkach materialnych, a niekiedy wręcz w niedostatku, powinna być przedmiotem troski i odpowiedzialności moralnej całej adwokatury;
- 2) zobowiązać okręgowe rady adwokackie do wniesienia tego problemu pod obrady zgromadzeń izb w celu opracowania form konkretnej, bardziej efektywnej od dotychczasowej pomocy finansowej na rzecz adwokatów emerytów i rencistów, również w kontekście uchwały NRA nr 2/XIII podjętej w dniu 14 czerwca 1986 r., oraz do przedstawienia Prezydium NRA decyzji podjętych w tym zakresie w terminie do dnia 31 października 1986 r.;
- 3) zobowiązać okręgowe rady adwokackie do ostatecznego wniesienia problemu ewentualnej budowy Domu Adwokata Seniora pod obrady zgromadzeń izb w celu ostatecznego wypowiedzenia się co do samej koncepcji takiej budowy oraz ewentualnych potrzeb w tym zakresie adwokatów emerytów i rencistów, członków danej izby, i przedstawienia Prezydium NRA zajętego stanowiska w terminie do 31 października 1986 r.;

- 4) zobowiązać Komisję d/s budowy Domu Adwokata Seniora do złożenia w terminie do 10 listopada 1986 r. Prezydium NRA ostatecznej ramowej koncepcji architektonicznej i organizacyjnej Domu Adwokata Seniora;
- 5) upoważnić Prezydium NRA do opracowania na tej podstawie stanowiska samorządu w zakresie obu wyżej wymienionych problemów w celu jego przedstawienia na Krajowym Zjeździe Adwokatury.

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

ORZECZENIE

Trybunału Konstytucyjnego*

z dnia 28 maja 1986 r.

U. 1/86

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Przewodniczący: sędzia TK Kazimierz Działocha; sędziowie TK Remigiusz Orzechowski i Stanisław Paweła (sprawozdawca),

po rozpoznaniu w dniach 25 i 29 kwietnia oraz 28 maja 1986 r. na rozprawie — z udziałem uczestników postępowania: umocowanych przedstawicieli Rady Ministrów i umocowanego przedstawiciela Prokuratora Generalnego PRL — sprawy z wniosku Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej we Wrocławiu o wydanie orzeczenia stwierdzającego niezgodność:

- a) § 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu oddawania w użytkowanie wieczyste gruntów i sprzedaży nieruchomości państwowych, kosztów i rozliczeń z tym związanych oraz zarządzania sprzedanymi nieruchomościami (Dz. U. Nr 47, poz. 239) z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia

29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99) i z Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

- b) § 30 ust. 1 pkt 1 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. z Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

orzeka:

- 1) przepis § 30 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu oddawania w użytkowanie wieczyste gruntów i sprzedaży nieruchomości państwowych, kosztów i rozliczeń z tym związanych oraz zarządzania sprzedanymi nieruchomościami (Dz. U. Nr 47, poz. 239) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1986 r., zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu oddawania w użytkowanie wieczyste gruntów i sprzedaży nieruchomości państwowych, kosztów i

* Orzeczenie Trybunału, dość szeroko rozpowszechnione w środkach masowego przekazu, znane jest opinii publicznej co do zasady. Redakcja otrzymała uzasadnienie tego orzeczenia i uznając, że może ono mieć znaczenie w praktyce adwokackiej, postanowiła opublikować je w „Palestrze”. Jest to przedruk z kopii zgodnej z oryginałem (Red. Palestry).